

Naon ari Kaleresan? - Nomer Lima

Nu Panglipur

Jeff Pippenger

2023-09-11

Sajarah nubuat anu geus dibuka dina tujuh guludug téh ngaidéntifikasi sajarah anu ayeuna keur urang jalani. Rahasia éta disumputkeun nepi ka datangna sajarah anu dilambangkeun ku éta. Ieu téh mangsa nalika Panglipur, nyaéta Roh “kaleresan,” ngungkabkeun bebeneran anu ku Yohanes disebut Wahyu Yesus Kristus, sabab Yesus Kristus téh Kaleresan. Ieu lain saukur yén kecap “kaleresan” ngawakilan watak Allah. Jeung ieu ogé lain saukur hiji panyingkepan ngeunaan kaagungan ahli basa anu endah, yén kecap Ibrani pikeun “kaleresan” dipaké ku cara-cara anu kacida jembarna jeung jero sapanjang Kitab Suci. Tapi ieu ogé mujijat anu matak pikaheraneun, anu lamun kaharti, jadi konci pikeun muka nubuat-nubuat dina kitab Wahyu, jeung ku cara kitu muka sakabéh Alkitab. Tapi ieu ngan ukur pikeun maranéhna anu daék ningali, ngadéngé, jeung nurut kana hal-hal anu ditulis di jerona, sabab waktuna geus caket.

Supaya manusa ngakuan “bebener” ku cara anu matak disucikeun ku éta, diperlukeun ayana Roh Suci. Manusa bisa ngarti sacara intelektual kana kecap “bebener,” malah bisa kagum ku pentingna éta, tapi “bebener” téh kudu didahar. Éta kudu diasupkeun ka jero diri sarta dijadikeun bagian tina pangalaman hiji jalma, sabab firman téh nganteurkeun kakawasaan cipta Allah ka jalma-jalma anu néangan supaya dirobah jadi sarupa jeung gambar Kristus. Salah sahiji titik awal dina panalungtikan pribadi kuring ngeunaan kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “bebener” nya éta para ahli Ibrani, anu ogé ngabahas sipat anu matak ngareuwaskeun tina kecap “bebener” jeung pamakéanna dina Alkitab. Tapi teu aya alesan pikeun percaya yén pamahaman intelektual maranéhna ngeunaan kecap “bebener” geus nungtun maranéhna ka Kristus.

Kanyataan nubuat yén firman kudu didahar kalawan ayana Roh Suci ngagemana kana wangenan Sister White ngeunaan “minyak” dina pasemon sapuluh parawan, sarta ogé kana pedaranana ngeunaan dua golongan parawan anu keur ngadagoan Panganten Lalaki.

Hiji lambang ilaharna miboga harti leuwih ti hiji, sarta hartina kudu ditangtukeun ku kontéks tempat lambang éta ayana. Henteu kudu ditangtukeun ku harti kecap nurutkeun ahli gramatika atawa ku kurun waktu sajarah nalika kecap éta ditulis. Dua pamarekan éta anu dicekel ku para teolog Adventisme pikeun mungkir kana “bebeneran.” Hiji lambang ditangtukeun ku kontéks tempat éta dipaké. Dina Roh Nubuat, kecap “minyak” dina misil sapuluh parawan ngalambangkeun sahenteuna sababaraha perkara anu béda-béda gumantung kana kontéks petikan tempat “minyak” éta kapanggih. Naha hiji golongan parawan miboga minyak, ari golongan nu séjén henteu?

“Aya hiji dunya anu keur ngagelebug dina kajahatan, dina panipuan, jeung dina kasasab, dina kalangkang pati pisan,—katidur, katidur. Saha anu ngarasakeun nyeri jiwa pikeun ngahudangkeun maranéhna? Sora naon anu bisa ngahontal maranéhna? Pikiran kuring kabawa ka mangsa nu bakal datang nalika tanda éta bakal dipasihkeun, ‘Tingal Panganten Lalaki

sumping; kaluar maraneh pikeun patepang jeung Mantenna.’ Tapi sawatara bakal geus ngalalaworakeun pikeun meunangkeun minyak guna ngeusian deui lampu-lampuna, sarta kacida kasepna maranéhna bakal manggihan yén tabiat, anu dilambangkeun ku minyak éta, teu bisa dipindahkeun ka batur. Minyak éta nya éta kabeneran Kristus. Éta ngalambangkeun tabiat, sarta tabiat teu bisa dipindahkeun. Teu aya saurang ogé anu bisa meunangkeunana pikeun batur. Unggal jalma kudu meunangkeun pikeun dirina sorangan hiji tabiat anu geus disucikeun tina unggal kokotor dosa.” Bible Echo, 4 Méi 1896.

Parawan-parawan nu bodo henteu miboga karakter anu diperlukeun pikeun hasil dina krisis anu baris geura datang. Maranéhna kakurangan kabeneran Kristus. Tapi minyak ogé mangrupa hiji amanat, sarta minyak dina misil sapuluh parawan dina “poé-poé panungtungan” téh nyaéta amanat pangwawadian pamungkas anu dilambangkeun ku Wahyu Yesus Kristus, anu kudu didangu, dibaca, jeung dijaga.

“Anu geus diurapi, anu nangtung di sisi Gusti sakuliah bumi, miboga kalungguhan anu baheula dipasihkeun ka Iblis minangka kerub anu nyalindungan. Ku jalan mahluk-mahluk suci anu ngurilingan tahta-Na, Gusti ngajaga komunikasi anu langgeng jeung pangeusi bumi. Minyak emas ngagambarkeun rahmat anu ku Allah dipaké pikeun terus nyadiakeun lampu-lampu jalma-jalma percaya, sangkan henteu gelap-ngelip tuluy pareum. Lamun henteu ku sabab minyak suci ieu dicurikeun ti sawarga dina talatah-talatah Roh Allah, agénsi-agénsi kajahatan tangtu bakal ngabogaan kakawasaan sapinuhna atas manusa.

“Allah dihina nalika urang henteu narima pangandika anu dikirimkeun-Na ka urang. Ku kituna urang nampik minyak emas anu ku Mantenna rek dicurahkeun kana jiwa urang pikeun ditepikeun ka jalma-jalma anu aya dina poék. Nalika sora panggero bakal datang, ‘Tingali, panganten lalaki datang; geura arindit nepungan anjeunna,’ jalma-jalma anu henteu narima minyak suci, anu henteu miara kurnia Kristus dina haténa, bakal manggihan, saperti parawan-parawan bodo, yén maranéhna henteu siap nepungan Gustina. Maranéhna henteu miboga dina dirina sorangan kakuatan pikeun meunangkeun minyak éta, sarta hirupna ruksak. Tapi lamun Roh Suci Allah dipénta, lamun urang nyuhunkeun kalawan nyaah, saperti Musa, ‘Témbongkeun ka abdi kamulyaan-Mantenna,’ kaasih Allah bakal dicurahkeun lega dina haté urang. Ngaliwatan pipa-pipa emas, minyak emas bakal ditepikeun ka urang. ‘Lain ku kakawasaan, lain ku kakuatan, tapi ku Roh Kami, saur PANGERAN semesta alam.’ Ku narima cahaya-caang anu moncorong tina Panonpoé Kabeneran, anak-anak Allah caang minangka lampu-lampu di dunya.” Review and Herald, July 20, 1897.

“Minyak” téh nyaéta amanat panungtungan, anu deuih nyaéta Wahyu Yesus Kristus. Dina éta petikan, jalma-jalma anu hayang miboga éta minyak kudu nyuhunkeun ka Allah sakumaha Musa nyuhunkeun di guha Horeb. Tapi sing taliti, lamun urang kudu “nyuhunkeun, sakumaha Musa nyuhunkeun” supaya Allah “nembongkeun” ka urang “kamulyaan”-Na, urang kudu heula nyuhunkeun Roh Suci anu nyaéta Panglipur. Lamun urang ngalakukeun kitu, mangka ku malaikat-malaikat jeung ku dua pipa emas urang bakal narima kabanaran Kristus. Urang nipu diri sorangan lamun nganggap yén urang bisa neneda jeung nyuhunkeun watak Kristus sakumaha tradisi jeung kabiasaan Adventisme Laodikea nyarankeun kudu dipigawé, bari dina waktu anu sarua urang nolak amanat Wahyu Yesus Kristus. Kabanaran-Na ditepikeun ka urang ngaliwatan

“amanat-amanat Roh Allah,” anu ditepikeun ku dua anu diurap anu nangtung di payuneun tahta Allah. Lamun urang nolak amanat-Na, urang nolak kabanaran-Na.

Tuluy sim kuring ngawaler sarta nyarios ka anjeunna, “Naon ieu dua tangkal zaitun di sisi katuhu tina kandil éta jeung di sisi kénca-na?” Tuluy sim kuring ngawaler deui sarta nyarios ka anjeunna, “Naon ieu dua dahan zaitun anu ngaliwatan dua pipa emas ngocorkeun minyak emas tina dirina sorangan?” Jeung anjeunna ngawaler ka sim kuring sarta nyarios, “Naha maneh teu nyaho naon ieu téh?” Jeung sim kuring nyarios, “Henteu, gusti abdi.” Tuluy anjeunna nyarios, “Ieu téh dua anu diurapi, anu nangtung di payuneun Gusti sakuliah bumi.” Zakaria 4:11–14.

Dua “jalma anu diurapi, anu nangtung di payuneun Gusti sakuliah bumi,” ogé dilambangkeun minangka dua saksi dina Wahyu sabelas.

“Ngeunaan dua saksi éta nabi nandeskeun deui: ‘Ieu téh dua tangkal zaitun, jeung dua candlestick anu nangtung di payuneun Allahna bumi.’ ‘Firman-Mantenna,’ ceuk nu nulis Jabur, ‘nyaéta lampu pikeun suku kaula, jeung cahaya pikeun jalan kaula.’ Wahyu 11:4; Jabur 119:105. Dua saksi éta ngawakilan Kitab Suci tina Perjangjian Heubeul jeung Perjangjian Anyar.” *The Great Controversy*, 267.

Naha urang nganggap kasaksian Zakaria atawa Yohanes ngeunaan dua saksi, kontéks tina salah sahiji kasaksian éta nyaéta prosés komunikasi anu jadi bebeneran pangheulana pisan anu disebatkeun patalina jeung amanat Wahyu Yesus Kristus dina Wahyu pasal hiji ayat hiji. Ti Rama, ka Putra, ka para malaikat, ka hiji nabi, ka jamaah. Prosés anu ku jerona Kristus nyarita ka umat manusa téh mangrupa hiji pamahaman anu utama anu dipikahayang ku Anjeunna pikeun diungkabkeun dina amanat pangeling-eling panungtungan. Ieu saluyu jeung tekenan dina pamedaran amanat malaikat kahiji jeung katilu.

Pesen malaikat kahiji diwakilan ku William Miller. Miller ngabogaan sababaraha ciri kenabian anu kudu dipikawanoh. Anjeunna téh “Bapa” tina gerakan éta, anu dina harti Alpha jeung Omega nungtut yén kudu aya saurang putra. Anjeunna ngawakilan hiji gerakan anu diwakilan ku ngaran “Millerite,” anu mangrupikeun kecap pikeun hiji jinis batu. Anjeunna dipaké pikeun ngatur hiji runtuyan aturan Alkitabiah ngeunaan panarjamahan kenabian. Aturan-aturan éta jadi hiji komponén utama dina komunikasi pesen-pesen Roh Allah anu boh ditolak boh ditarima, sakumaha jalma-jalma dina generasi Miller milih naha rék nahan kaayaan maranéhna anu bodo, Laodikea, atawa jadi urang Filadelfia anu wijaksana. Salaku bapa tina pesen malaikat kahiji, anjeunna ngalambangkeun hiji gerakan anu bakal ngumumkeun pesen malaikat katilu, sarta pamahaman gerakan éta kana pesen bakal diarahkan ku hiji runtuyan husus aturan Alkitabiah ngeunaan panarjamahan kenabian anu netepkeun pesen malaikat katilu sakumaha pageuhna Miller dipaké pikeun netepkeun pesen malaikat kahiji. Allah henteu kungsi robah, Isa Almasih tetep sarua kamari, ayeuna, jeung salalanggengna.

Ulah sasab, dulur-dulur abdi anu dipikaasih. Sakur kurnia anu hade jeung sakur paparin anu sampurna asalna ti luhur, sarta turun ti Rama sagala cahaya, anu dina Anjeunna euweuh robah-robah, jeung euweuh kalangkang tina parobahan. Ku pangersa-Na sorangan Anjeunna ngalahirkeun urang ku pangandika bebeneran, supaya urang jadi sajenis bungbuahan kahiji tina

sakumna mahluk ciptaan-Na. Yakobus 1:16–18.

Dina awal atawa ahirna Adventisme, pesen-pesen ti Roh Allah anu dilambangkeun ku minyak, ditepikeun ngaliwatan dua saksi. Dina awalna, babarengan jeung golongan Millerit, dua saksi éta nya éta Perjangjian Heubeul jeung Perjangjian Anyar, sedengkeun dina ahirna éta nya éta Alkitab jeung Roh Nubuat. Ieu sababna naha Yohanes, anu paling sampurna ngalambangkeun ahir umat Allah dina poé-poé panungtungan tina pangadilan panalungtikan, aya di pulo Patmos.

Kami, Yohanes, anu oge dulur maraneh, jeung sasama dina kasangsaraan, dina Karajaan, jeung dina kasabaran Yesus Kristus, keur aya di pulo anu disebut Patmos, ku sabab firman Allah, jeung ku sabab kasaksian Yesus Kristus. Wahyu 1:9.

Kaayaan profétis Patmos ngagambarkeun yén Yohanes keur dikaniaya. Anjeunna keur dikaniaya lantaran nampi pesen-pesen tina Roh Allah anu ngaidéntifikasi Wahyu Yesus Kristus ngaliwatan Alkitab jeung Roh Nubuat.

Panganiayaan ka umat Allah dina “poé panungtungan” ogé digambarkeun dina Wahyu pasal sabelas nalika dua saksi dipaéhan di jalan-jalan, sarta saréréa ngagungkeun pupusna maranéhna. Dina pasal sabelas éta, dua saksi téh nyaéta Elia jeung Musa. Maranéhna geus maparin kasaksian salila tilu satengah taun, tuluy dipaéhan, nanging sanggeus éta maranéhna dihudangkeun deui.

Sakabéh nabi nyarita leuwih loba ngeunaan poé-poé panungtungan tibatan ngeunaan sajarah maranéhna sorangan; ku sabab éta, lamun aya hiji kitab anu nyarita ngeunaan poé-poé panungtungan, nya éta kitab Wahyu, tempat sakabéh kitab dina Alkitab patepung jeung mungkas. Ku kituna, dina poé-poé panungtungan tangtu kudu aya hiji “amanat” anu dipaéhan, tuluy sanggeus éta dihirupkeun deui. Wahyu sabelas ngagambarkeun sajarah Révolusi Perancis, tapi leuwih langsung ngagambarkeun hiji serangan ngalawan amanat malaikat katilu dina poé-poé panungtungan. Amanat jeung gerakan anu dilambangkeun ku amanat jeung gerakan Miller ngalaman serangan éta sarta maot dina 18 Juli 2020. Numutkeun kana Wahyu sabelas, serangan éta bakal dilaksanakeun ku sato galak anu naék ti jurang anu taya dasarna.

Jeung lamun maranéhna geus ngarampungkeun kasaksian maranéhna, éta sato galak anu naék ti jero liang anu taya dasarna bakal nyieun perang ngalawan maranéhna, sarta bakal ngéléhkeun maranéhna, jeung maéhan maranéhna. Jeung mayit-mayit maranéhna bakal ngagolér di jalan kota gedé, anu sacara rohani disebut Sodoma jeung Mesir, tempat ogé Gusti urang disalibkeun. Wahyu 11:8, 9.

Sadérék White ngabéjaan ka urang yén “liang anu teu aya dasarna” ngalambangkeun hiji wujud anyar tina kakawasaan satanis.

“‘Nalika maranéhna geus ngaréngsékeun [keur ngaréngsékeun] kasaksian maranéhna.’ Mangsa nalika dua saksi éta kudu bernubuat bari dipakéan karung geus réngsé dina taun 1798. Nalika maranéhna keur ngadeukeutan kana ahir pagawéan maranéhna dina kaayaan teu kasohor, perang kudu dilakukeun ngalawan maranéhna ku kakawasaan anu digambarkeun minangka ‘sato galak anu naék ti jurang anu taya dasarna.’ Di loba bangsa di Éropa, kakawasaan-kakawasaan anu maréntah dina Garéja jeung Nagara salila mangabad-abad geus

dikawasa ku Sétan, ngaliwatan papasi. Tapi di dieu dipintonkeun hiji manifestasi anyar tina kakawasaan satanis.” The Great Controversy, 268.

Aya tilu kakawasaan anu kacatet dina kitab Wahyu nu asalna ti liang tanpa dasar; anu kahiji anu disebatkeun nyaeta Islam dina Wahyu pasal salapan ayat dua, anu kadua nyaeta ateisme tina Revolusi Perancis dina pasalABELAS ayat dalapan, jeung anu katilu nyaeta Roma modéren dina pasal tujuh belas ayat dalapan. “Manifestasi anyar” dina poé-poé panungtungan anu moal ngan ukur nyerang gerakan anu dilambangkeun ku gerakan Millerite, tapi ogé bakal nyerang dunya, nyaeta hudang-hudang palsu tina Midnight Cry palsu anu dipikawanoh minangka “Woke-ism.” Woke-ism ngagambarkeun hiji “manifestasi anyar tina kakawasaan Iblis” anu diteguhkeun ku antikristus Jesuit anu ayeuna, sarta dipromosikeun ngaliwatan para padagang, para pamingpin pulitik Perserikatan Bangsa-Bangsa, para wawakil liberal dina gereja-gereja Protestan anu ragrag di Amérika Serikat, jeung partéy Démokrat babarengan jeung kaum Republik RINO anu boh ngamajukeun boh ngidinan dipromosikeunana sagala rupa variasi gaya hirup nyimpang tina komunitas homoseksual sakumaha digambarkeun dina pasalABELAS minangka “Sodom.” Ieu tilu kakawasaan teh anu mingpin dunya ka Armagedon, jeung ieu oge digambarkeun ku “Mesir,” lambang ateisme jeung kaduniawian. Ditempatkeun dina kaayaan anarki Revolusi Perancis, anu mangrupikeun unsur séjén tina ieu tilu kakawasaan anu ngawangun naon anu ku Sister White disebut “pakumpulan jahat,” boh sacara langsung ngamajukeun boh ngidinan Woke-ism. Woke-ism nyaeta palsu satanis tina hudangna sapuluh parawan. Urang masih boga deui anu kudu dibahas dina perkara ieu, tapi urang kudu heula nyanghareupan akibat tina rajapati di jalan anu kajadian dina 18 Juli 2020.

Sareng deuih, Pamiarsa anu dipikahormat, mangga kahartos yén abdi teu boga dukungan naon waé pikeun pihak Républikan. Teu aya paham pulitik naon waé anu janten kapercayaan abdi. Anu keur abdi tunjukkeun téh saukur dinamika nubuat anu aya di Amérika Serikat, Perserikatan Bangsa-Bangsa, jeung Kapausan. Dinamika éta bakal dipedar leuwih husus nalika urang ngamimitian ngulik sacara langsung dua tanduk anu silih saajar ti taun 1798 nepi ka hukum Minggu.

Woke-isme satanis anu ngawakilan Seruan Tengah Peuting palsu miheulaan Seruan Tengah Peuting nu sajati, sarta saméméh mangsa Seruan Tengah Peuting nu saéstuna, jalma-jalma anu geus dipaéhan di jalan-jalan ahirna bakal mekar jadi boh parawan bodo boh parawan wijaksana. Mangsa nalika watak urang dibeungkeut jadi boh beungkeutan anu ditangtukeun pikeun seuneu karuksakan, boh beungkeutan pikeun lumbung sawarga, ayeuna geus sumping.

Sadérék White nétélakeun yén dina mangsa panundaan, para parawan bodo dina sajarah Millerite ngaréaksikeun kuciwa pangujian éta béda ti para parawan wijaksana, ku kituna méré isarat yén nepi ka mangsa panundaan éta tabiat maranéhna geus netep. Tapi kasaksian Yermia ngabéjaan ka urang yén urang bisa milih pikeun balik deui ka Allah, sarta Mantenna lain ngan bakal balik deui ka urang, tapi ogé bakal ngajadikeun urang hiji témbok tambaga anu dipageran ngalawan anu jahat jeung anu pikasieuneun, nalika urang dipaké minangka pangandika-Na dina krisis anu bakal lumangsung. Dina titik nubuat éta pisan Yesus jangji baris ngalilipur urang. Ieu téh harti tina opat pasal Yohanes anu ditempatkeun dina sajarah urang ayeuna.

Minyak téh Roh Suci, nyaéta tabiat, sarta nyaéta pesen-pesen ti Roh Allah. Roh Allah téh “Panglipur.” Saperti Allah kacida nyaahna ka dunya nepi ka maparin Putra-Nya anu tunggal, sarta saperti Yesus ngurbankeun kaallahan-Na ku kersa sorangan pikeun narima kamanusaan anu geus dijadikeun ku Anjeunna minangka bagian tina diri-Na pikeun salalanggengna, kitu deui Roh Suci anu dipaparinkeun dina mangsa ieu baris tetep nyarengan urang salalanggengna.

Upama maraneh nyaah ka Kami, turutkeun parentah-parentah Kami. Jeung Kami bakal nyuhunkeun ka Rama, sarta Mantenna bakal maparin ka maraneh Panglipur anu sejen, supaya Mantenna tetep nyarengan maraneh salalanggengna; nya eta Roh kayaktian, anu ku dunya teu bisa ditarima, lantaran dunya teu ningali ka Mantenna jeung teu wawuh ka Mantenna; tapi maraneh wawuh ka Mantenna, sabab Mantenna cicing jeung maraneh, sarta bakal aya di jero maraneh. Kami moal ninggalkeun maraneh tanpa panglipur: Kami bakal datang ka maraneh. John 14:15–18.

Pangorbanan Roh dina milih pikeun tetep cicing jeung manusa salamina, sajajar jeung pangorbanan dua Pribadi séjén tina trio sawarga. Bisa jadi sarua pentingna jeung pangorbanan Roh dina kasadiaan-Na pikeun cicing di jero unggal jalma nu ditebus salalanggengna nyaéta yén datangna “Panglipur” dina sajarah husus ieu nandakeun iraha umat Allah disegel pikeun kalanggengan.

Sarta ulah nganyenyeri Roh Suci Allah, anu ku Mantenna aranjeun geus dimaterai nepi ka poé panebusan. Epesus 4:30.

Dina sajarah nalika jangji ngeunaan Jurusalamet téh kacumponan sampurna, nyaéta sajarah ngeunaan saratus opat puluh opat rébu, Roh éta bakal “cicing” di urang “salalanggengna.” Unggal urang Kristen anu nyumponan sarat-sarat Injil narima Roh Suci, ku sabab éta maranéhna “disegel nepi ka poé panebusan,” tapi panyegelan éta ngan saukur nunjuk ka hareup kana mangsa nalika saratus opat puluh opat rébu kudu disegel dina sajarah ayeuna ieu. Dina Epesus, jalma-jalma anu disegel nepi ka poé panebusan dipalawankeun jeung jalma-jalma anu “ngadukakeun” “Roh Suci.” Maranéhna ngadukakeun Roh Suci ku nolak narima pangandika-pangandika Roh Allah, ku kituna nolak minyak emas. Nalika Kristus ngajangjikeun pikeun ngutus ka urang “Jurusalamet” “Roh kayaktian” dina mangsa kuciwa ieu, Anjeunna keur ngajangjikeun pikeun nempatkeun segel-Na ka urang, sarta segel-Na ngawakilan pangregep kana parentah-parentah-Na, hususna parentah poé Sabat, nyaéta poé nalika Yohanes narima wahyu jeung anu jadi pasualan anu baris geura nyanghareupan dunya.

Panyegelan para parawan nu wijaksana parantos lumangsung sateuacan ujian hukum Minggu, margi di dinya tabiat boh nu wijaksana boh nu bodo bakal katembong, sareng tabiat mah henteu kungsi dimekarkeun dina mangsa krisis, ngan saukur dipintonkeun. Panyegelan, di antawis hal-hal séjén, ngagambarkeun hiji transformasi tina pikiran Laodikea kana pikiran Filadelfia. Masalahna nyaéta yén sangkan transformasi éta tiasa kalaksanakeun, ujian anu pangheulana pikeun masing-masing urang nyaéta saéstuna ngartos yén nepi ka ayeuna urang téh parantos jadi jalma-jalma Laodikea, sabab salaku jalma-jalma Laodikea sikep rohani urang anu utami nyaéta nganggap yén sagalana geus bener, padahal sabenerna sagalana téh salah pisan. Sikep éta kedah disingkirkeun, éta téh salah sahiji hal-hal hina anu kedah dipisahkeun tina anu adi.

“Sagancangna umat Allah diségél dina tarangna—éta lain segel atawa tanda naon waé anu bisa katingali, tapi hiji tetepna dina bebeneran, boh sacara intelektual boh sacara rohani, nepi ka maranéhna teu bisa digoyahkeun—sagancangna umat Allah geus diségél jeung disiapkeun pikeun pangguncangan, éta bakal datang. Enya, éta geus mimiti; panguhukan-panguhukan Allah ayeuna geus nimpa kana nagri, pikeun mere urang pangéling, supaya urang nyaho naon anu bakal datang.” Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1161.

“Panglipur” anu dijangjikeun ku Yesus ka murid-murid-Na, anu ngalipur maranéhna dina waktu kuciwa, nungtun umat-Na kana sagala kayaktian, sarta nya ku jalan “netep dina kayaktian” éta urang disegel. “Kayaktian” anu kudu ditetepan ku umat Allah dina mangsa ieu nyaéta “kayaktian” anu dibuka segelna pas saméméh mangsa kasempetan rahmat ditutup, sabab “waktuna geus deukeut.” Éta kayaktian téh nyaéta struktur sajarah nu disumputkeun tina tujuh guludug, sarta sajarah nu disumputkeun éta ngaidéntifikasi sajarah tempat Wahyu Yesus Kristus dibuka. Sajarah nu disumputkeun tina tujuh guludug bakal digenepan dina waktu anu sarua pisan nalika “kayaktian” anu dilambangkeun minangka sajarah nu disumputkeun éta dibuka segelna. Dibukana segel tina “kayaktian” éta anu nyegel jalma-jalma anu narima éta pekabaran anu saméméhna geus disegel.

Umat Allah dimeterai dina tarang maranéhna saméméh kajugjug ku gonjang-ganjing bangsa-bangsa anu ambek anu lumangsung dina mangsa hukum Minggu, sahingga ngamimitian karuksakan bangsa. Wahyu Yesus Kristus téh nyaéta “kecap-kecap tina nubuat” dina kitab Wahyu anu henteu kudu deui disegel, sabab waktuna geus deukeut. Ieu téh bebeneran anu ayeuna kudu dibaca, didangu, jeung anu pangutamana kudu ditepikeun dina kahirupan, lamun urang rék meunang berkah.

Yudas, lain Iskariot, nyarios ka Anjeunna, “Gusti, kumaha margina Gusti rek nembongkeun diri ka kami, ari henteu ka dunya?” Yesus ngawaler sarta ngandika ka manehna, “Lamun aya jelema mikanyaah ka Kami, manehna bakal nurut kana pangandika-pangandika Kami; jeung Rama Kami bakal mikanyaah ka manehna, sarta Kami jeung Rama bakal sumping ka manehna, sarta nyieun padumukan di anjeunna. Sing saha anu henteu mikanyaah ka Kami, henteu nurut kana pangandika-pangandika Kami; jeung pangandika anu maraneh denge téh lain ti Kami, tapi ti Rama anu ngutus Kami. Ieu sakabéh perkara geus Kami ucapkeun ka maraneh, waktu Kami masih aya babarengan jeung maraneh. Tapi Panglipur, nyaéta Roh Suci, anu ku Rama bakal diutus dina ngaran Kami, Anjeunna bakal ngajar maraneh sagala perkara, sarta ngingetkeun maraneh kana sagala hal anu geus Kami carioskeun ka maraneh.” Yohanes 14:22–26.

Pikeun jalma-jalma anu ngajaga amanat anu keur dibuka segelna, jangji téh nyaéta yén Panglipur bakal “ngajarkeun” ka urang “sagala hal” “naon baé” anu geus diucapkeun ku Yesus “ka maranéh.” Ieu téh jangji anu geus kacumponan ka murid-murid di Emaus sarta sanggeus éta ka sawelas murid. Nalika Kristus nyingkirkeun panangan-Na tina panon murid-murid Emaus anu “ditahan” sarta sanggeus éta “muka” “pangarti” sawelas murid supaya maranéhna bisa pinuh “ngarti kana Kitab Suci,” Anjeunna keur nyatet hiji jangji pikeun jalma-jalma anu hirup dina “poé-poé panungtungan” anu bakal balik tina kaceuceubanana, tobat tina kaayaan Laodikea

maranéhna sarta narima “bebeneran.” “Panglipur” dina “poé-poé panungtungan” bakal “ningetkeun deui ka” “elingan” urang “sagala hal” nalika Anjeunna ngajarkeun ka urang “sagala hal.” Sarua pentingna jeung mawa deui bebeneran-bebeneran baheula kana elingan urang nalika Anjeunna ngajarkeun ka urang sagala hal, Anjeunna ogé bakal “nembongkeun ka urang hal-hal anu bakal datang.”

Najan Kami ngabejaan ka maraneh sabanarna; leuwih guna pikeun maraneh lamun Kami indit: sabab lamun Kami henteu indit, Panglipur moal sumping ka maraneh; tapi lamun Kami angkat, Anjeunna ku Kami baris diutus ka maraneh. Jeung lamun Anjeunna parantos sumping, Anjeunna bakal ngayakinkeun dunya ngeunaan dosa, ngeunaan kabeneran, jeung ngeunaan pangadilan: Ngeunaan dosa, sabab maranehna henteu percaya ka Kami; Ngeunaan kabeneran, sabab Kami angkat ka Rama Kami, sarta maraneh henteu ningali Kami deui; Ngeunaan pangadilan, sabab pamingpin dunya ieu geus dihukum. Kami masih kénéh loba perkara anu kudu diucapkeun ka maraneh, tapi ayeuna maraneh can sanggup nanggungna. Tapi lamun Anjeunna, nyaéta Roh Kaleresan, parantos sumping, Anjeunna bakal nungtun maraneh kana sagala kayaktian: sabab Anjeunna moal nyarios tina pangersa-Na sorangan; tapi naon baé anu didangu ku Anjeunna, éta anu bakal diucapkeun-Na: sarta Anjeunna bakal nembongkeun ka maraneh perkara-perkara anu bakal datang. Anjeunna bakal ngamulyakeun Kami: sabab Anjeunna bakal nampa tina anu kagungan Kami, tuluy nembongkeunana ka maraneh. Yohanes 16:7–14.

Dina waktu ieu Sang Panglipur bakal “nungtun” urang kana “bebeneran,” “ngajar urang sagala perkara,” kaasup “hal-hal anu bakal datang,” sabab dina waktu ieu Isa masih kénéh boga “loba perkara pikeun diucapkeun ka” urang. Eta perkara-perkara, boh anu asalna tina “pangeling-eling” urang, “hal-hal anu bakal datang,” atawa loba “perkara” anu “can” diucapkeun-Na ka urang, nya eta anu ngégél urang pikeun krisis anu bakal datang. Eta ngalakukeun kitu, sabab bebeneran-Na ngawakilan kakawasaan ciptaan-Na. Mantenna ngégél urang sateuacan krisis anu bakal datang, sabab Mantenna ngahaja sangkan urang dipapatahan ti heula ngeunaan mangsa panggedéna panyiksa ngalawan umat-Na anu kungsi lumangsung dina sajarah suci. Panyiksa éta sacara husus nandakeun yén kecap-kecap jeung kalakuan-kalakuan anu geus urang lakukeun baheula bakal diinget sarta dipaké ngalawan urang sakumaha kecap-kecap Al-Masih geus dipulas ngalawan Anjeunna. Sanajan kitu, urang kudu nepikeun éta amanat minangka kasaksian ngalawan pambrontakan maranéhna sakumaha diwakilan ku Ezekiel jeung Al-Masih.

Inget kana kecap anu ku Kami geus diucapkeun ka maraneh: Hamba henteu leuwih agung ti dununganana. Upama maranehna geus nganiaya ka Kami, maranehna ogé bakal nganiaya ka maraneh; upama maranehna geus nurut kana pangandika Kami, maranehna ogé bakal nurut kana pangandika maraneh. Tapi sagala hal ieu bakal dipigawé ku maranehna ka maraneh ku sabab ngaran Kami, lantaran maranehna henteu nyaho ka Anjeunna anu ngutus Kami. Upama Kami henteu sumping sarta henteu ngandika ka maranehna, maranehna moal boga dosa; tapi ayeuna maranehna teu boga alesan pikeun nutupan dosana. Sing saha anu ngabenci ka Kami, ngabenci ogé ka Rama Kami. Upama Kami henteu ngalakukeun di antara maranehna padamelan-padaméan anu teu kungsi dipigawé ku saurang ogé, maranehna moal boga dosa; tapi ayeuna maranehna geus ningali sarta geus ngabenci boh ka Kami boh ka Rama Kami. Tapi

hal ieu kajadian supaya tergenepan kecap anu tinulis dina hukum maranehna: Maranehna ngabenci ka Kami tanpa sabab. Tapi lamun Panglipur geus sumping, anu bakal ku Kami diutus ka maraneh ti Rama, nya éta Roh Kayaktian anu medal ti Rama, Anjeunna bakal mere kasaksian ngeunaan Kami. Yohanes 15:20–26.

“Roh bebener” anu jadi “Panglipur” baris “mere kasaksian ngeunaan” Kristus, anu nya éta “bebener.” Jeung “bebener” téh nya éta Alfa jeung Omega, nu kahiji jeung nu panungtung, nu awal jeung nu ahir. Sajarah nu disumputkeun ngeunaan tujuh guludug anu ayeuna keur dibuka segelna téh mangrupa pekabaran panyegelan pikeun saratus opat puluh opat rébu. Sanggeus kajadian 18 Juli 2020, Yermia méré hiji conto sangkan urang bisa milih pikeun balik deui ka Anjeunna anu mimiti mikanyaah ka urang. Dina ngalaksanakeun pagawean balik deui éta, urang boga tanggung jawab pikeun misahkeun anu mulya tina anu hina. Lamun urang ngerjakeun kasalametan urang, kalayan sieun jeung ngageter, sarta ngarampungkeun pagawean éta, urang baris disegel jeung langsung asup kana krisis panggedéna dina sajarah bumi. Urang ogé bakal miboga kahormatan pikeun ngalaman sajarah anu dipikahayang ku para nabi, raja-raja, jeung jalma-jalma bener pikeun ditempo.

Jalma-jalma anu nyangking éta pagawean sarta mulang deui “bakal leumpang dina caang anu medal ti tahta Allah,” sarta ku “perantaraan para malaikat bakal aya komunikasi anu tetep antara sawarga jeung bumi,” anu mangrupa prosés komunikasi anu diidentifikasi dina ayat bubuka kitab Wahyu.

“Henteu sakabéh jalma di dunya ieu geus milih ngadukung musuh ngalawan Allah. Henteu kabéh geus jadi teu satia. Aya sawatara anu satia, anu sajati ka Allah; sabab Yohanes nulis: ‘Di dieu aya maranehna anu nurut kana parentah-parentah Allah, jeung iman ka Yesus.’ Wahyu 14:12. Moal lila deui peperangan bakal lumangsung kalawan sengit antara jalma-jalma anu ngawula ka Allah jeung jalma-jalma anu henteu ngawula ka Anjeunna. Moal lila deui sagala anu bisa digoyang bakal digoyang, supaya hal-hal anu teu bisa digoyang tetep aya.

“Iblis teh hiji murid Kitab Suci anu rajin. Anjeunna terang yén waktuna geus pondok, sarta dina unggal hal anjeunna narékahan pikeun ngahalangan pagawéan Gusti di ieu bumi. Moal mungkin méré gambaran naon waé ngeunaan pangalaman umat Allah anu bakal hirup kénéh di bumi nalika kamulyaan sawarga jeung ulangan panganiayaan jaman baheula ngahiji. Maranehna bakal lumampah dina caang anu mancar ti tahta Allah. Ku jalan malaikat-malaikat bakal aya komunikasi anu tetep antara sawarga jeung bumi. Jeung Iblis, dikurilingan ku malaikat-malaikat jahat, sarta ngaku dirina Allah, bakal ngayakeun rupa-rupa mujijat, pikeun nipu, upama mungkin, malah anu kapilih pisan. Umat Allah moal manggihan kasalametan maranehna dina ngalakukeun mujijat, sabab Iblis bakal nyonto mujijat-mujijat anu bakal dilakukeun. Umat Allah anu geus diuji jeung dibuktikeun bakal manggihan kakawasaan maranehna dina tanda anu diucapkeun dina Budalan 31:12–18. Maranehna kudu nyekel pageuh kana firman anu hirup: ‘Aya tulisan.’ Ieu hiji-hijina dasar anu bisa ngajadikeun maranehna nangtung kalawan pageuh. Jalma-jalma anu geus ngalanggar perjangjian maranehna jeung Allah dina poé éta bakal tanpa Allah jeung tanpa pangharepan.”

Para nu nyembah ka Allah bakal kacida katangar ku panitenanana kana parentah kaopat, sabab ieu téh tanda kakawasaan Allah minangka Nu Nyipta, jeung kasaksian kana hak-Na pikeun narima pangajén jeung sujud manusa. Jalma-jalma jahat bakal katangar ku usaha maranéhna pikeun ngaruntuhkeun titinggal Nu Nyipta sarta ngagungkeun lembaga Roma. Dina perkara pasalia nu gedé éta, sakumna dunya Kristen bakal kabagi jadi dua golongan utama: anu ngajaga parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus, jeung anu nyembah ka sato galak jeung gambarna, sarta narima tandana. Sanajan garéja jeung nagara ngahijikeun kakawasaan maranéhna pikeun maksa sakumna jalma, “boh nu leutik boh nu gedé, nu beunghar boh nu miskin, nu merdéka boh nu budak,” supaya narima tanda sato galak éta, nanging umat Allah moal narimana. Wahyu 13:16. Nabi ti Patmos ningali “jalma-jalma anu geus meunang kameunangan tina sato galak éta, tina gambarna, tina tandana, jeung tina wilangan ngaranna, nangtung dina sagara kaca, nyekel kacapi-kacapi Allah,” bari ngawihkeun pupujian Musa jeung Anak Domba. Wahyu 15:2.

“Cobaan-cobaan jeung ujian-ujian anu matak sieun ngantosan umat Allah. Roh perang keur ngagerakkeun bangsa-bangsa ti hiji tungtung bumi nepi ka tungtungna anu séjén. Tapi di tengah-tengah mangsa kasusah anu bakal datang,—mangsa kasusah anu can kungsi aya ti saprak aya hiji bangsa,—umat pilihan Allah bakal nangtung teu kagoyang. Sétan jeung bala tentarana moal sanggup ngancurkeun maranéhna, sabab malaikat-malaikat anu pinuh ku kakuatan bakal ngajaga maranéhna.” Testimonies, jilid 9, 15–17.

Hadé lamun urang ngakuan yén ieu petikan téh mangrupa panutup tina hiji bab anu dimimitian dina kaca sabelas tina Testimonies jilid kasalapan, anu bisa dipikawanoh minangka ngawakilan salapan-sabelas. Hadé ogé lamun diperhatikeun yén judulna nyaritakeun ngeunaan Panganten Pameget nu bakal sumping, sarta ogé ngeunaan bagan-bagan Habakuk, anu ti dinya Paulus nyokot ayat anu ku anjeunna ditulis dina kitab Ibrani. Mimiti éta bab nandaan sajarah anu dimimitian dina 11 Séptémber 2001, dua loh tina perjangjian nubuat anu diasupkeun dina mimiti Adventisme, sarta yén judulna nyaéta krisis panungtungan, anu ngaidéntifikasi Panjerit Tengah Peuting anu pamungkas. Panutup bab éta sapinuhna saluyu jeung awalna, sabab boh awal boh panutupna sarua nyangkem krisis panungtungan.

“Bagéan 1—Pikeun Kadatangan Sang Raja”

“Memang tinggal sakedapan deui, sarta Anjeunna anu bakal sumping teh tangtu sumping, sarta moal tunda.” Ibrani 10:37.

“Krisis Nu Pamungkas”

“Urang keur hirup dina mangsa ahir. Tanda-tanda jaman anu gancang pisan kalaksanakeun nyatakeun yén datangna Kristus geus caket pisan. Poé-poé anu keur urang jalani téh pinuh ku kasoleman jeung kacida pentingna. Roh Allah saeutik demi saeutik, tapi pasti, keur ditarik tina bumi. Wabah-wabah jeung hukuman-hukuman geus mimiti tumiba ka jalma-jalma anu ngahina rahmat Allah. Musibah-musibah di darat jeung di laut, kaayaan masarakat anu teu tangtu, béwara-béwara perang, mangrupikeun tanda anu matak ngageunjeungkeun. Eta sadayana ngaramalkeun kajadian-kajadian anu keur ngadeukeutan, anu panggedéna bobotna.” Testimonies, jilid 9, 11.

Lamun urang mulang sarta narima panggero anu luhur pikeun jadi “sungut” Allah sakumaha digambarkeun ku Yeremia, urang bakal geura pisan milu dina panghimpunan anu pangagungna dina sajarah suci.

Anjeunna ogé ngucapkeun ka maranéhna kecap-kecap pangharepan jeung kawani. “Ulah nepi ka haté maranéh kaganggu,” saur-Na; “maranéh percaya ka Allah, percaya ogé ka Kami. Di bumi Rama Kami aya loba tempat cicing: lamun henteu kitu, tangtu geus Kuwartakeun ka maranéh. Kami indit rék nyiapkeun tempat pikeun maranéh. Jeung lamun Kami geus indit jeung nyiapkeun tempat pikeun maranéh, Kami bakal datang deui, sarta narima maranéh ka diri Kami sorangan; supaya di tempat Kami aya, maranéh ogé aya di dinya. Jeung ka mana Kami indit, maranéh nyaho, jeung jalanna ogé maranéh nyaho.” Yohanes 14:1–4. Ku sabab maranéh Kami sumping ka dunya; pikeun maranéh Kami geus digawé. Lamun Kami angkat, Kami tetep bakal digawé kalayan satemenna pikeun maranéh. Kami sumping ka dunya pikeun nembongkeun diri Kami ka maranéh, supaya maranéh bisa percaya. Kami indit ka Rama Kami jeung Rama maranéh pikeun babarengan digawe jeung Mantenna demi kapentingan maranéh.

“‘Saéstuna, saéstuna, Kami nyarios ka maranéh, sing saha anu percaya ka Kami, padamelan-padamélan anu ku Kami dipigawé, ku manéhna gé bakal dipigawé; malah padamelan anu leuwih ageng ti ieu bakal dipigawé ku manéhna; sabab Kami angkat ka Rama Kami.’ Yohanes 14:12. Ku ieu, Kristus henteu maksadkeun yén murid-murid bakal ngalakukeun upaya-upaya anu leuwih luhur batan anu ku Anjeunna parantos dipigawé, tapi yén padamelan maranéhna bakal ngabogaan jangkauan anu leuwih lega. Anjeunna henteu ngan ukur nujul kana ngalakukeun mujijat, tapi kana sagala hal anu bakal lumangsung dina pangawasa Roh Suci. ‘Lamun Sang Panglipur parantos sumping,’ saur Anjeunna, ‘anu ku Kami bakal diutus ka maranéh ti Rama, nya éta Roh Kayaktian, anu medal ti Rama, Anjeunna bakal méré kasaksian ngeunaan Kami: jeung maranéh ogé bakal méré kasaksian, sabab maranéh parantos jeung Kami ti mimiti.’ Yohanes 15:26, 27.”

“Kacida éndahna kecap-kecap ieu kalaksanakeun. Sanggeus Roh Suci lungsur, para murid kacida pinuh ku kanyaah ka Anjeunna jeung ka jalma-jalma anu ku Anjeunna dipaotkeun, nepi ka hate ngalembereh ku kecap-kecap anu maranéhna ucapkeun jeung ku doa-doa anu maranéhna pihaturkeun. Maranéhna nyarita dina kakawasaan Roh; jeung dina pangaruh kakawasaan éta, rébuan jalma jadi tobat.” Acts of the Apostles, 21, 22.